

Beslutningsforslag nr. B 72

Folketinget 2012-13

Fremsat den 28. februar 2013 af Martin Henriksen (DF), Kristian Thulesen Dahl (DF), Søren Espersen (DF), Marie Krarup (DF), Christian Langballe (DF) og Peter Skaarup (DF)

Forslag til folketingsbeslutning

om afdækning af de økonomiske konsekvenser forbundet med indvandringen

Folketinget pålægger regeringen at foretage løbende beregninger af de positive såvel som af de negative sider af indvandringen til Danmark, herunder tidligere tiders indvandring. Folketinget pålægger desuden regeringen at indkalde

til politiske drøftelser herom blandt de partier, der støtter beslutningsforslaget. De første beregninger skal foreligge inden udgangen af 2013.

Bemærkninger til forslaget

Baggrund

Formålet med dette beslutningsforslag er at sikre, at både positive og negative økonomiske konsekvenser ved indvandringen til Danmark afdækkes, så den danske befolkning bliver oplyst og bevidst om udgifternes størrelse, og så politikerne får et solidt, veldokumenteret grundlag at diskutere ud fra og træffe beslutninger på, når emnet er Danmarks økonomi og/eller indvandring. At der er behov for at skabe et kvalificeret overblik over udgifterne forbundet med indvandringen er ifølge forslagsstillerne selvindlysende. Hvordan kan politikere agere økonomisk ansvarligt og træffe de nødvendige beslutninger om Danmarks fremtid, hvis ikke de er i besiddelse af en nuanceret viden om, hvad udgifterne forbundet med indvandringen består af, og hvordan disse udgifter har udviklet sig over tid? Det må ifølge forslagsstillerne være helt legitimt at kræve oplyst, hvordan indvandre- re og efterkommere i det danske samfund påvirker udgifterne til f.eks. overførelsesindkomster, folkeskole, daginstitutioner, sundhedsvæsenet, fængselsvæsenet, retssystemet, politiet, integrationsprojekter, asylsystemet m.v. Hvis ikke vi kender omkostningerne ved indvandringen, og det gør vi kun i begrænset omfang qua tidligere undersøgelser, styrer politikerne udlændingepolitikken og dansk økonomi i blinde og risikerer, at udgifterne løber løbsk, uden at nogen griber ind i tide, og uden at danskerne kender konsekvenserne af den politik, som et flertal i Folketinget fører.

Det er muligt, at der i dag ikke er tilstrækkelige data til rådighed for at kunne lave sådanne beregninger, eller at eksisterende data hidtil ikke er blevet samordnet og systematiseret, så sådanne beregninger kan foretages. Er dette tilfældet, må de nødvendige økonomi- og statistiksystemer udvikles, akkurat som man gør på andre områder, når fakta om økonomi savnes. Danske forskningsinstitutioner vil sikkert med glæde bidrage med forskning til metoder og beregninger, som kan løfte opgaven.

Beregninger af denne type kan naturligvis udføres på mange måder, og det er vigtigt at lægge sig fast på, hvilke aspekter der skal medtages i beregningerne. Derfor indebærer dette beslutningsforslag også, at regeringen skal indkalde til politiske drøftelser med forslagsstillerne samt andre partier, som måtte støtte beslutningsforslaget. Målet med disse politiske drøftelser er, at partierne kan forhandle sig frem til, hvilke sider af indvandringen der ønskes afdækket.

Historiske økonomiske undersøgelser af indvandringens økonomiske konsekvenser

Siden Folketinget åbnede for udenlandsk arbejdskraft fra bl.a. Tyrkiet og Pakistan i 1960'erne og 1970'erne, og siden udlændingeloven blev ændret afgørende i 1983 og indvandringen til Danmark steg markant på grund af flygtninge og familiesammenførte, har mange borgere og politikere diskuteret, hvad denne indvandring måtte koste. Der har også gennem årene været foretaget en del økonomiske analyser, der har afdækket dele af de økonomiske konsekvenser ved indvandringen, men endnu mangler vi ifølge forslagsstiller-

ne de tilbundsående beregninger, der kan give et samlet billede af indvandringens økonomiske konsekvenser.

Den første valide undersøgelse af omkostningerne forbundet med indvandringen blev udarbejdet af Dansk Folkeparti i september 1997. Undersøgelsen var blevet til i samarbejde med Danmarks Statistik. Udgifterne til indvandringen blev dengang opgjort til 29,8 mia. kr. om året (De fremmede koster 29,8 mia. kr. om året, Dansk Folkeblad, 1997, nr. 5). Provokeret af Dansk Folkepartis undersøgelse – som berettiget skabte megen offentlig debat – kunne Økonomiministeriet i december måned samme år offentliggøre, at bruttoudgifterne for både vestlige- og ikkevestlige indvandrere, opgjort for året 1995, udgjorde 29,1 mia. kr. Indvandrere og efterkommere gav således samlet set anledning til en offentlig nettoudgift på 10,3 mia. kr. i 1995. (Økonomisk Oversigt, Økonomiministeriet, december 1997). Dengang i 1997 blev Dansk Folkepartis undersøgelse – og desuden Økonomiministeriets opfølgende undersøgelse – altså et solidt, faktisk fundament for en nyttig debat om indvandringen til Danmark.

Også i 2008 kom der en relevant økonomisk analyse, som kunne bringe substans ind i debatten om indvandringen til Danmark – og ind i debatten om, hvordan vi i øvrigt prioriterer ressourcerne i vores samfund. Nationalbanken kom nemlig i sin 3. kvartals-oversigt i 2008 frem til, at perfekt integration ville forbedre de offentlige budgetter med ikke mindre end 23 mia. kroner. Budskabet i Nationalbankens analyse var desuden, at hvis ikke indvandringen til Danmark skulle forværre den offentlige økonomi, skulle indvandrerne bestå af superindvandrere, dvs. personer, som først indvandrer efter endt uddannelse, går direkte ind på arbejdsmarkedet med en erhvervsfrekvens på 100 pct. og betaler skat som en dansker, unnlader at tage sin familie med og forlader landet igen før pensionsalderen. Allerbedst ville det dog være – konkluderede Nationalbanken – at få integrationen til at fungere bedre for de indvandrere og efterkommere, som allerede er i Danmark. En sådan prioritering ville på den ene side indebære sparede udgifter til overførselsindkomster og på den anden side skatteindtægter fra dem, der er kommet i arbejde. (Danmarks Nationalbank: Kvartalsoversigt 3. kvartal, 2008 og Nationalbanken om indvandring: Sats på superindvandring, Weekendavisen, 26. september 2008).

Også som opfølgning på udlændingeaftalen »Nye Tider. Nye Krav« fra november 2010 mellem den daværende regering og Dansk Folkeparti blev der aftalt igangsat en udredning af indvandringens økonomiske konsekvenser. I april 2011 kom resultatet. DREAM's analyse pegede bl.a. på, at gruppen af indvandrere og efterkommere fra ikke vestlige lande under ét medførte større offentlige udgifter end indtægter i 2010 svarende til en offentlig nettoudgift på 15,7 mia. kroner. (Indvandringens økonomiske konsekvenser, Integrationsministeriet, 2011). I samme rapport rejstes der forslag til nye analyser med det formål at afdække udgifterne ved specifikke områder i den offentlige økonomi bedre, og

det var aftalt, at regeringen og Dansk Folkeparti skulle følge op på rapporten.

Men selv om der historisk set allerede er udarbejdet en del økonomiske analyser af indvandringens konsekvenser og af betydningen af god integration, er dette ifølge forslagsstillerne langt fra fyldestgørende. Verden forandrer sig, og det samme gør tilstrømningen af udlændinge til Danmark, ligesom disse udlændinges forudsætninger forandrer sig. Der er derfor behov for løbende opfølgning på de eksisterende undersøgelser, og der er behov for mere detaljerede undersøgelser, der samlet set kan give et overblik over udgifterne.

Regeringen afviser flere undersøgelser

Til trods for det ifølge forslagsstillerne indlysende behov for at få klarhed over, hvilke udgifter der knytter sig til udlændinge i Danmark, har regeringen besluttet at stoppe beregningerne af, hvad indvandringen koster det danske samfund. Social- og integrationsminister Karen Hækkerup begrundede i januar 2013 til Information beslutningen sådan: »Jeg er bare grundlæggende uenig i, at det er særlig vigtigt, eller relevant, den her måde at opstille regnestykket på«. (Nu får vi alligevel ikke at vide, hvad indvandringen koster, Information, 17. januar 2013). I samme artikel beklager dr.phil. Gunnar Viby Mogensen, tidligere forskningsleder ved Socialforskningsinstituttet og leder af Rockwool Fondens Forskningsenhed, beslutningen og konstaterer: »Jeg har brugt mit liv på at beregne størrelser i samfundet og kan

ikke se, at det ikke skulle være interessant at se på de forskellige dele af samfundets husholdningsbudget.« Finansminister Bjarne Corydon afviser ligeledes at igangsætte et arbejde, der ville kunne give et overblik over, hvad indvandringen koster. I et svar til Udvalget for Udlændinge- og Integrationspolitik den 28. januar 2013 begrundes beslutningen således: »Det vil endvidere med undtagelse af nogle få konkrete ydelses- og myndhedsområder være behæftet med en uforholdsmæssig stor arbejdsindsats at indsamle oplysningerne i staten, kommunerne og regionerne for at kunne give et rimeligt begrundet skøn over udgifterne til indvandringen«. (Udvalget for Udlændinge- og Integrationspolitik, Alm. del, 2012-13 – spørgsmål 206 om, hvor meget indvandringen samlet har kostet det danske samfund i 2012).

Der er med andre ord ikke politisk vilje i den nuværende regering til at få undersøgt, hvad indvandringen koster, og dermed ved hverken befolkningen eller politikerne, hvor så stort et udgiftsområde bevæger sig hen. Bliver udgifterne større eller mindre i de kommende år? Hvordan styres udgifterne, og kan det gøres bedre? Er der særlige udgiftsområder, politikerne bør have fokus på? Hvilke udgifter kan Folketinget gøre noget ved, og hvilke udgifter er et resultat af Danmarks internationale forpligtelser? Sådanne helt naturlige spørgsmål mangler der ifølge forslagsstillerne svar på.

Skriftlig fremsættelse

Martin Henriksen (DF):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om afdækning af de økonomiske konsekvenser forbundet med indvandringen
(Beslutningsforslag nr. B 72)

Jeg henviser i øvrigt til de bemærkninger, der ledsager forslaget, og anbefaler det til Tingets velvillige behandling.